

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

nyde, skal jeg sige kvalificeret Tillid, det er udelukket; men alligevel vil vi bruge vor sædvanlige humane Form og optræde ordentligt og korrekt over for de Folk, som kommer ind under disse Lovbestemmelser. Dog vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Lannung, der nævnte, at der var jo adskillige Tyskere, som havde levet et pænt og hæderligt Liv og boet her i Landet i 20—30 Aar eller mere, at det kan der ingen Tvivl være om, men jeg gør opmærksom paa, at i vor syndige Verden er der ogsaa noget, der kaldes Femte Kolonne, og man kan ikke altid skue Hunden paa Haarene. Derfor maa disse Forhold undersøges, men de skal selvfølgelig undersøges efter dansk human Indstilling og saa samvittighedsfuldt som gerligt.

Jeg tror, at jeg med disse Bemærkninger har besvaret nogle af de Spørgsmaal, der har været stillet her. Jeg skal endnu kun sige, at alt vil jo, efter at Loven er blevet en Kendsgerning, blive taget op til Behandling af Kommissarius og af Nævnene, og kan der være Tale om, at Medarbejdere i Firmaer eller Selskaber har en fuldt ud god dansk Indstilling og aldrig har begaaet noget forkert paa dette Omraade, skulde det vel ikke være umuligt, at slige Medarbejdere, sligt Personale, slige Direktører kan komme paa Tale ved Købet af disse Virksomheder.

Steincke: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for den Beredvillighed, hvormed han meddelte, at han var villig til paa enhver Maade at give Oplysninger i Udvalget. Om det saa vil være muligt at gennemføre Arbejdet paa et Døgn, ved jeg ikke. Jeg ved, at den højtærede Minister navnlig som Medlem af dette høje Ting naturligvis maa vurdere Landstingets Arbejdsevne meget højt, men om det staar i Forhold til Folketingets saaledes, at to Dage her kan svare til Maaneder der, det ved jeg dog ikke. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart [Villemoes]:* Det er vel ikke helt galt!). Det turde jeg i hvert Fald ikke sige.

Naar jeg tog Ordet, var det fordi det ærede Medlem Hr. Lannung fremsatte to interessante Betragtninger, af hvilke jeg er enig med ham i den ene, men ikke i den anden. Jeg vil nødig have, at denne Lovgivning skulde opfattes saaledes, at man fra Domstolenes Side af den Grund modificerede Fortolkningen af Grundlovens § 80. Der er efter min Mening den Forskel paa Lovgivningsmagtens og Domstolenes Stilling, at de sidste skal være ganske overordentlig forsigtige med at ændre Fortolk-

ninger at statsretlig Karakter eller af Grundloven, medens Rigsdagen eller Lovgivningsmagten er mere frit stillet, navnlig i en særlig Situation som den nuværende. Det vil jeg altsaa haabe ikke vil ske. Det kunde ogsaa bringe os i Vanskeligheder udadtil.

Hvad jeg derimod gerne vilde støtte det ærede Medlem Hr. Lannung i og henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, det var den ganske naturlige Forbindelse mellem en Lovgivning af denne Karakter og en Lovgivning, hvorefter fremmede ikke kan erhverve fast Ejendom — det ærede Medlem Hr. Lannung sagde i Grænseegnene, jeg vil sige her i Landet — uden særlig Tilladelse. Der har været gjort flere Forsøg paa tidligere at gennemføre en saadan Lovgivning. Jeg kan huske, at jeg selv som Justitsminister, foranlediget ved, hvad der skete ved Hr. Vogelgesangs Virksomhed, gjorde et Forsøg paa at gennemføre en saadan Lov. Den strandede dengang paa Udenrigsministeriets Modstand, ikke paa Udenrigsministeriets Modstand i og for sig, men paa Udenrigsministeriets Oplysninger om, at Traktater, vi havde — jeg tror, det var med Schweiz —, og Mestbegunstigelsesbestemmelserne forhindrede en saadan Lovgivning paa det Tidspunkt. Jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Lannung har Ret i, og jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Forholdet dog formentlig nu er af en lidt anden Karakter, saa at man ogsaa paa dette Omraade gør et Forsøg paa at komme ind i mere sikre Forhold, end vi har været hidtil.

Lannung: Jeg vil blot have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Steincke, at det, jeg har sagt, var ikke dette, at der kunde blive Spørgsmaal om at modificere Fortolkningen af Grundlovens § 80, men jeg kunde tænke mig, at man i Fremtiden muligvis modificerede de strenge Krav, man har stillet efter *ordre public*-Synspunktet. Det tror jeg der vil være Grundlag for, men selvfølgelig, det er kun et Skøn.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.